

Stanisław Mikulski (z prawej) w głównej roli Ryszarda Dudgeona w „Uczniu diabła”. Obok — Jan Kobuszewski i Janusz Zakrzewski.

Przed premierą „Ucznia diabła”

Bernard Shaw znowu w Teatrze Polskim

Twórczość „Wielkiego Kpiarza”, jak nazywano znakomitego angielskiego komediopisarza, George'a Bernarda Shawa (zm. 1950 r.), cieszyła się zawsze w Polsce ogromnym powodzeniem. Interesujący, lecz mało dziś znany jest fakt, że na polskich scenach sztuki Shawa pojawiły się wyjątkowo wesełnie: jesteśmy drugim na kontynencie europejskim krajem (tuż za niemieckim obszarem językowym), na którego scenach zjawili się ten autor. Jako ciekawostkę podajemy, że dopiero w pięć lat po pierwszych prezentacjach polskich, twórczość Shawa została wystawiona po raz pierwszy we Francji!

DŁUGOLETNIĄ, chlubną tradycję przedstawień shawowskich ma w Polsce zwłaszcza Teatr Polski w Warszawie, który niegdyś zyskał sobie miano „Domu Shawa”. Łącznie w okresie międzywojennym w Teatrze Polskim Shaw miał aż 19 premier, które doczekały się 610 spektakli!

Wielki komediopisarz cenil zainteresowanie Teatru Polskiego dla swej twórczości, prezentowanej naszej publiczności, w przekładach Floriana So-

się w teatrach amerykańskich. Przypominając historie shawowskich przedstawień w Teatrze Polskim dodajmy jeszcze, że niemal w przededniu wybuchu II wojny światowej wystawiono premierę „Genewy” z Józefem Węgrzyńcem w roli Battiera, pod którą to postacią rozpoznawano Hitlera. Tę antyfaszystowską sztukę grano w Warszawie przy zapełnionej widowni jeszcze po wybuchu wojny.

Po wojnie Teatr Polski ponownie wprowadził do swego repertuaru sztuki B. Shawa. Do roku 1967 dano 8 premier, które cieszyły się ogromnym powodzeniem. „Pigmalion” np. wystawiony w 1961 r. miał aż 102 spektakle.

W najbliższą niedzielę, 8 bm., w Teatrze Polskim odbędzie się znowu premiera shawowska — jednej z najlepszych jego sztuk — „Ucznia diabła”, w przekładzie Bronisława Zielińskiego, w reżyserii Jerzego Rakowieckiego, w scenografii Marka Lewandowskiego i z muzyką Zbigniewa Turskiego. W przedstawieniu biorą udział: Zofia Małynicz, Eugenia Herman, Marla Homerska, Alicja Pawlička, Danuta Rastawicka, Hanna Zembruska, Maciej Borniński, Stanisław Mikulski, Leon Pietraszkiewicz, Adam Mularczyk, Andrzej Szajewski, Wacław Kowalski, Janusz Zakrzewski, Jan Kobuszewski, Stanisław Jasiukiewicz, Stanisław Zaczek, Stanisław Żeleński i inni. Na naszych zdjęciach dwie sceny z „Ucznia diabła” z próby generalnej. (dr)

Fot. — T. KOSZYŃSKI

Alicja Pawlička i Stanisław Mikulski

bleniowskiego. Świadczy o tym fakt, że w 1929 r. Shaw powierzył właśnie Teatrowi Polskiemu przygotowanie światowej prapremiery sztuki „Wielki kram”. Dwie inne komedie tego pisarza — „Zbyt prawdziwe, żeby było dobre” i „Matolek z Wysp Nieoczekiwanych”, grane były w Warszawie jako premiery europejskie, w latach ich światowych prapremier, które odbyły